

אסי קוצר - החקלאית
kotzer@hachaklait.co.il

בין הפלגה לטיסה חוויות וטרינר בשירות העולם

רופא צעיר שנענה ברצון להצעות לצאת למקומות מעניינים בעולם ולעשות שם עבודה ישראלית מטעם חברות ישראליות. אחרי שהיה פה וגם שם, הגיע למסקנה שהכי טוב זה בבית עם המשפחה

התמודדות עם מחלות שאין בארץ לדוגמה:
מיימת הלב - HEARTWATER.

נופים מדהימים, באותה תקופה רצתי הרבה וזה היה נהדר לרוץ בין הכפרים באפריקה (בוצואנה מאוד ידידותית ובטוחה, בניגוד לדרום אפריקה) באחת הריצות אפילו נתקלתי בחזיר בר שהסב פנים לתייר.. אייתי בוילה היו עוד 4 ישראלים, הם עבדו מטעם תה"ל בחממות, בהשקיה ובבתי רשת. איתם יצאתי לטיול ספארי, ואיתם בישלתי לי את ארוחות הערב.

לפני כשנתיים, ביקרנו בפנסילבניה במספר חוות, ראינו ובדקנו כ-900 עגלות ומתוכן בחרנו 520 על פי מדדים של רגליים, מצב גופני (כדי לשרוד את ההפלגה) וגיל ההיריון

בחירת עגלות בארצות הברית

הייתי מספר פעמים בארה"ב מטעם חברת DFI והחקלאית

רפת אופיינית בארצות הברית שם בוחרים עגלות להעברה

שמי אסי קוצר נשוי לגל ואב לפלג בן 9 ולאורי בן 5. סיימתי ללמוד וטרינריה בארץ ב-2003 ומאז עובד בחקלאית כרופא מחליף. ביצעתי מספר עבודות בחו"ל.

עזרה בהמלטות בבוצואנה

בשנת 2005 קיבלתי הצעה שאי אפשר היה לסרב לה: לנסוע לשבועיים לבוצואנה ולהחליף את המנהל (גיל ענבר).. תה"ל הקימו שם רפת בסטנדרטים ישראלים והתחילו להביא לשם עגלות. ארזתי את המזוודה, נפרדתי מהמשפחה ויצאתי אל היבשת השחורה (חבל שלא היה אז את המונדיאל...) כשהגעתי הייתה זו תקופת המלטות והרפת שמנתה 100 חולבות "רפתה ורבתה". ציפיותי לנופש ומנוחה פגשו מהר מאוד את המציאות: בשלוש לפנות בוקר (קצת אחרי הנחיתה) קראו לי להמלטה קשה, כמו שנאמר "ציפיות לכריות"... היה מעניין מאוד: הפגישה עם האנשים, ניסיון להבין את המנטליות השונה. הדרכתי אותם בנושאים בסיסיים ברפת.

ביקרתי שם במספר משקים, וראיתי את התנאים הירודים שאין מה להשוות אותם לארץ. צורת הזנה שונה של מה שגדל בשדה ומה ניתן להשיג בזול.

אסי קוצר בסיוע בהמלטה בישראל לאחר סיום לימודיו

מנטליות שונה חיים ברוגע ושלווה, אין דברים כאלה, אני הייתי מת משעמום.

האיימישים יודעים לגדל עגלות יפות מאוד, גבוהות ולא שמנות. ביקרנו במסעדות טובות, וקפצנו לווינגטון הבירה וביקרנו באתרים הקלסיים, מוזאונים מצוינים, גבעת הקפיטול, הבית הלבן. ועוד יום במנהטן.

מסע עם עגלות באוקיאנוס

אחרי הנסיעה הזו הגיעה עוד הצעה שקשה היה לסרב לה: להתלוות לפרות באנייה לביתן החדש. שוב נפרדתי מהמשפחה ארזתי מזודה גדולה ומצאתי את עצמי על האנייה עם אותן 520 עגלות מדלוואר, בחוף המזרחי של ארה"ב לאיזמיר. המסלול - האוקיאנוס האטלנטי, מיצר גיברלטר, החוף הצפוני של יבשת אפריקה, אזור האיים של יוון והים האגאי.

עבדתי בצמוד עם גל בן יוסף.

לחברה זו יש רפת בטורקיה הבנויה בסטנדרטים ישראלים גבוהים ומטרת הביקורים בארה"ב הייתה לבחור עגלות הרות, על מנת להגדיל את הרפת. לפני כשנתיים, ביקרנו בפנסילבניה במספר חוות, ראינו ובדקנו כ-900 עגלות ומתוכן בחרנו 520 על פי מדדים של רגליים, מצב גופני (כדי לשרוד את ההפלגה) וגיל ההיריון. הביקור היה באפריל ומזג אויר היה קריר-נעים.

רוב העבודה הייתה בחווה של אמריקאי בשם מייק, לבוש באוברול וכובע קסקט, ועמו כ-4 עובדים נוספים שנראים כמו שכפול שלו. בתשע בבוקר, ארוחת בוקר שכללה המבורגרים, נקניקיות, נקניקים מכל מיני סוגים שונים ולקינוח נקניקיות חזיר. לא יאומן ומסביר את השיפוט הגופני של האמריקאים.

ביקרנו בחוות ששייכות לכת האימיש-שחיים בקהילות קטנות ללא חשמל, רכב, מחשב ואינטרנט ובגלל זה עושים כנראה הרבה ילדים.

העברת עגלות מארה"ב לטורקיה

מאי 2009

מתוך סיכום ההפלגה של ד"ר אסי קוצר

520 עגלות באניית BUFFALO EXPRESS, אנייה יחסית קטנה (86 מטר) שיכולה להכיל כ-800 עגלות. 3 קומות לעגלות. הפלגה מנמל וילמינגטון דלוואר בארה"ב לאיזמיר, 21 יום, מהירות שיוט 8-11 קשר (1 קשר = 1.83 קמ"ש) בהתאם לתנאי מזג האוויר. (בתנאי מזג אוויר קשים ירדנו ל-5 קשר).

שגרה

06:00 - חלוקת תערובת 4.5 - 5 ק"ג לעגלה + סיבוב בוקר.

07:00 - ארוחת בוקר לצוות.

08:00 - עבודות שונות - חיסונים וניקוי התאים + חלוקת חציר.

09:00 - סיבוב ארוך לזיהוי בעיות בריאות וממשק + טיפולים.

13:00 - ארוחת צהריים לצוות.

14:00 - קרוב אוכל + סיבוב קצר.

15:00 - חלוקת חציר + טיפולים נוספים ומנוחה.
17:00 - סיבוב בינוני לאיתור בעיות לפני הלילה + טיפולים במידת הצורך.

19:00 - ארוחת ערב לצוות.

01:00 - סיבוב קצר לבדיקת הפלות והמלטות.

02:00-06:00 - כיבוי אורות בתאי העגלות.

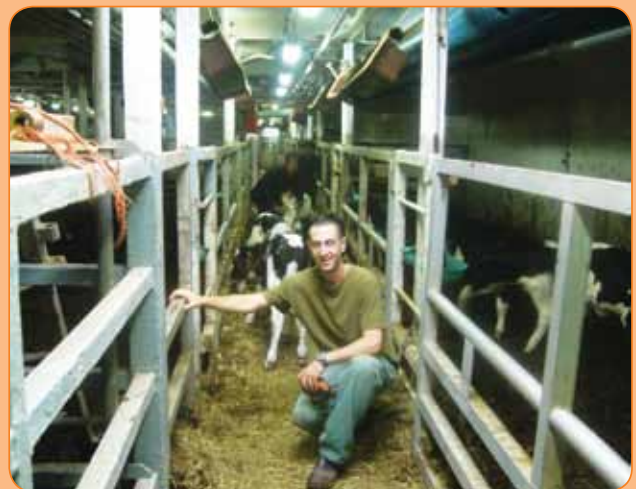
התנאים שבהם מוחזקות העגלות הם תנאים קשים. הצפיפות, יכולת תנועה מינימלית, רביצה לא אידיאלית, חוסר שמש והזנה בעייתית ולכן קיימת חשיבות עליונה להורדת רמת הסטרס וגילוי בעיות בריאות וממשק, מוקדם ככל שניתן. ראוי לציין שהטמפ' ברוב ההפלגה הייתה סבירה 20-24 מעלות בתאים.

בעיות בריאות עיקריות

ניתן לומר בזהירות שקיים קשר בין מצב הים ורמת התחלואה. הפלות, דלקות עניים - pink eye, רגליים - חתכים, פציעות, דלקות פרקים, צליעות. נשימה - דלקות ריאות. שלשולים - ספורדי. בתנאי מזג אוויר סבירים ניתן לבצע כמעט כל פרוצדורה שמבצעים בשדה. יש להיעזר בריסון מספק. ■

התאים, האבוסים והשקתות בבטן האנייה

העגלים והעגלות שנולדו במהלך ההפלגה

האנייה שמובילה את 520 העגלות במשך 21 יום

גל בן יוסף ואסי קוצר בבחירת עגלות בארצות הברית

חולבות. בכל ארה"ב יש 9 מיליון פרות. מספר לא נתפס. למדתי רבות על הממשק. ביקרתי במלונות יונקים שלא רואים את הסוף שלהם. פס ייצור מדהים לטוב ולרע.

הכשרת וטרינרים ברפת בטורקיה

אני מלווה ומכשיר את 2 הוטרינרים המקומיים (יש לתת קרדיט לד"ר איציק אברמוביץ שהכשיר שם לפני את הוטרינרית ואני המשכתי להכשיר את הוטרינר השני).

הניהול הוא ע"י ישראלים וצורת העבודה מאוד דומה לארץ. משתתף פעיל בכתיבת פרוטוקולים לתפעול הרפת על כל תחומי הפעילות שלה.

לסיכום

חשוב לי להודות לחקלאית ולחברת DFI, שנתנו לי את האפשרות לראות עולם ולבצע הפלגה בלתי נשכחת. בעיקר, ליותם רז, אחד הבעלים, ולגל בן יוסף שהקשר עמו מצוין ברמה המקצועית והחברית. עוד לא הייתי בכל המקומות שרציתי, אבל הייתי במספיק כדי לדעת, שהכי טוב בארץ עם המשפחה שלי. ■

באנייה עבדתי עם צוות של פיליפינים שעשה עבודה מצוינת תוך כדי דגשים ומטלות ממני. בערבים היינו שרים קריוקי. למדתי הרבה על התרבות והאנשים בפיליפינים. היו כ-4 סערות עם גלים בגובה 10 מטר, מאוד מפחיד. .

מצאתי את עצמי על האנייה עם אותן 520 עגלות מדלוואר, בחוף המזרחי של ארה"ב לאיזמיר. המסלול - האוקיאנוס האטלנטי, מיצר גיברלטר, החוף הצפוני של יבשת אפריקה, אזור האיים של יוון והים האגאי

הריחוק מהמשפחה היה קשה מאוד. בעיקר העובדה שדיברנו לזמן קצר פעם ביומיים - הפגישה בשדה התעופה לאחר 26 יום הייתה מאוד מרגשת. השנה הייתי באינדיאנה יחד עם גל בן יוסף כדי לבחור 250 עגלות נוספות. ראינו חוות של 3,000 חולבות - בשטח קטן יחסית יש כ-13,000

אסי וילדיו - המשפחה היא הקושי הגדול של עובד ישראלי בעולם